

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **M. J.**, bytem ..., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížova 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2013, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí vydané ČSSZ 27. 3. 2013 pod č. j. ..., a to z toho důvodu, že v námitkovém řízení nebyl řádně zjištěn zdravotní stav žalobce, žalobce žádal, aby jako hlavní a rozhodující důkaz byla kompletní zdravotní dokumentace jeho praktického lékaře MUDr. K.

Z dávkového spisu i přílohy žalobce bylo zjištěno, že ČSSZ rozhodla dne 5. 2. 2013 tak, že snížila žalobci od 14. 3. 2013 výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, a to podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě vypracovaný OSSZ Zlín ze dne 18. 12. 2012, podle kterého již není žalobce invalidní pro invaliditu III. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ale je od 18. 12. 2012 invalidním pro invaliditu I. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40%.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal proti němu námitky a nesouhlasil se snížením stupně invalidity. Uvedl, že má od 17 let problémy s páteří, zdravotní stav se stále zhoršoval. Žalobce musel změnit zaměstnání. Od roku 2004 byl částečně invalidní, od roku 2009 plně invalidní. Od té doby se zdravotní stav nezlepšil, naopak, pomalu se zhoršuje, s prací kolem domu mu pomáhá syn. Byl na konzultaci na neurochirurgii ve Zlíně, kde lékař naznačil, že po tak složité operaci by zůstal z 99% na vozíku, operace účastníka řízení prý stejně nemine, ale dokud chodí, tak se do tak náročného zákroku nikdo nepustí.

V rámci námitkového řízení nechala ČSSZ vypracovat nový posudek o invaliditě, jež byl vypracován dne 21. 3. 2013. Z tohoto posudku bylo zjištěno, že u žalobce nejde již o invaliditu III. stupně, nejde ani o invaliditu II. stupně, jde u něho o invaliditu I. stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazu páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének), písm. c) (se středně těžkým funkčním postižením, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, kdy jsou některé denní aktivity omezeny), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%. U žalobce se jedná toho času o středně těžké funkční postižení, nejsou poruchy sfinkterů, není trvalé narušení nervů, nejsou paretické projevy. S přihlédnutím k ostatním nemocem byl lékařkou ČSSZ hodnocen při horní hranici možného rozpětí. V tomto hodnocení byl zohledněn i dopad nemocí na pracovní zapojení. Nelze prokázat těžší funkční postižení. Lékařka ČSSZ stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 40% s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky již dále nemění. Změna stupně invalidity účastníka řízení ze III. stupně na I. stupeň vzniká dnem posudkového jednání na OSSZ Zlín, tj. dnem 18. 12. 2012.

Z posudku pak vyplývá, že lékařka ČSSZ prostudovala veškerou dostupnou podkladovou zdravotní dokumentaci.

Krajský soud v Brně v rámci soudního řízení požádal o nové zhodnocení zdravotního stavu a schopnosti výdělečné činnosti žalobce, v průběhu soudního řízení byl vypracován nový posudek o posouzení zdravotního stavu a schopnosti výdělečné činnosti žalobce, a to PK MPSV ČR, pracoviště v Brně dne 17. 10. 2013. Posudková komise po prostudování veškeré podkladové dokumentace, kterou v posudku uvedla, v posudkovém zhodnocení zdravotní stav zhodnotila u posuzovaného tak, že se jedná o muže ve věku 50let, který vykonával fyzicky náročnou práci, pro vertebrogenní potíže byl v roce 2004 uznán částečně invalidní. Plně invalidní byl uznán posudkem OSSZ ze dne 27. 4. 2009 pro souběh vertebrogenních obtíží a příznaků polyradikuloneuritidy, jejíž etiologie nebyla objasněna. Plná invalidita byla uznána na dobu 1 roku v situaci diagnosticky nejasného stavu, zřejmě z důvodů v krátké době končícího nároku na výplatu nemocenských dávek, během které nebyla diagnostika a léčba dokončena. Za posudkově chybné považovala PK potvrzení trvání invalidity III. stupně i při jednání OSSZ dne 8. 3. 2010, kdy podle doložených nálezů nebyly prokázány těžké funkční poruchy uvedené jako kritéria v položce přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., podle které byl

stanoven pokles pracovní schopnosti 70 %. PK uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 27. 3. 2013 se nadále jednalo o chronické víceetážové bolesti zad při stavu po Scheuermannově chorobě, degenerativních změnách páteře se známkami zúžení páteřního kanálu v hrudní oblasti a diskopatii v etážích L3/4 a L4/5. Klinicky trvala porucha dynamiky páteře s udávanými pravostrannými lumboischialgiemi, podle EMG prokázanými známkami trvajících chronické radikulopatie nervového kořenu L4 vpravo. Patologie v neurologickém nálezu nebyla závažná. Na obtížích se podílely spíše příznaky blokády sacroiliakálního spojení vpravo. Nešlo o těžké funkční postižení s prokázanými trvalými projevy kořenového dráždění, s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi, poruchou hybnosti končetin apod. Zmiňovány jsou i bolesti pravého kyčelního kloubu s lehkým omezením rotačních pohybů v kloubu. Podle posledního popisu RTG snímku jde o artrózu II. stupně, která nezpůsobuje funkčně významnější poruchu funkce kloubů a podstatnější omezení pracovní schopnosti. Ani ostatní choroby uvedené v diagnostickém souhrnu nezpůsobovaly funkční poruchy významněji dlouhodobě omezující pracovní schopnost.

Posudková komise pak uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý syndrom páteře, který je v posudku funkčně zhodnocen. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, a to se zařazením do kap. XIII, oddíl E, položka 1 c)... 40%. Pokles pracovní schopnosti na základě rozhodujícího postižení PK hodnotí pro nevýrazný funkční deficit na dolní hranici rozpětí, vzhledem k ostatním zdravotním postižením a předchozím vykonávaným výdělečným činnostem se zvýšenou fyzickou zátěží stanovila celkový pokles pracovní schopnosti na horní hranici rozpětí. K dalšímu zvýšení hodnocení PK neshledala objektivní podklady.

Uvedla, že pokles pracovní schopnosti není stanoven podle položky 1 d), poněvadž nebyla, naplněna kritéria zde uvedená, jak plyne z posudkového hodnocení.

Pro posuzovaného se zjištěným výše popsaným zdravotním stavem nebyla vhodná těžká fyzická práce, manipulace s těžkými břemeny a práce dlouhodobě ve vynucené nepříznivé poloze páteře. Byl schopen vykonávat práce s využitím dosažené kvalifikace a získané praxe s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Byl schopen rekvalifikace na vhodnou práci.

Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl tedy stanoven 40%.

U jednání Krajského soudu v Brně dne 22. 1. 2014 žalobce uvedl, že nemá výhrady k posudku PK MPSV ČR ze 17. 10. 2013. Nelíbí se mu však, jakým způsobem je s žalobcem zacházeno. S ohledem na zdravotní stav mu byl nejprve přiznán invalidní důchod plný a poté, kdy se změnila vyhláška, se stal invalidním pro invaliditu I. stupně. Než se stal invalidním pro invaliditu III. stupně, pracoval jako frézař.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně od 35 %.

Podle § 39 odst. 2 uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla.

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 17. 10. 2013 bylo zjištěno, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí ČSSZ pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce byl stanoven 40 %, což odpovídá invaliditě I. stupně.

S tímto závěrem posudkové komise se soud ztotožňuje, posudek PK MPSV pokládá za posudek objektivní, posudek, který se vyrovnal se všemi lékařskými zprávami o zdravotním stavu žalobce, přičemž k tomuto znaleckému posudku neměl výhrady ani samotný žalobce. V posudku se posudková komise také vyrovnává s tím, proč v dřívější době byl u žalobce stanoven stupeň invalidity vyššího stupně, než v současné době.

Provedeným dokazováním byl tedy zjištěn stejný skutkový stav, který vzal za základ svého rozhodnutí správní orgán, proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. ledna 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně